

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 380 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 173 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 207 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSS®-Statistical Package for the Social Science X) ของสถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่า "ที" (t-test) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 15-19 ปี รองลงมา มีอายุอยู่ในช่วง 20-24 ปี ส่วนใหญ่นักศึกษานักอาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมาพักอาศัยอยู่กับมารดา การศึกษาของผู้ที่นักศึกษอาศัยอยู่ด้วยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า รองลงมาจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาของบิดาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า การศึกษาของมารดาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่า รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า อาชีพของบิดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ

อาชีพของมารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว รองลงมาเป็นแม่บ้าน อาชีพของผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ สถานภาพของบิดามารดาหรือผู้ที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ รองลงมา มีสถานภาพหย่า

นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 1,001-2,000 บาท รองลงมาค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 1,000 บาท สถานเริงรมย์ ที่นักศึกษาไปเที่ยวในรอบปีที่ผ่านมา มากที่สุดคือ ดิสโก้เทค รองลงมาคือ ผับ แหล่งข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่นักศึกษาได้รับส่วนใหญ่ได้รับจากโทรทัศน์ รองลงมาคือวิทยุ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยรู้จักบุคคลที่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และส่วนใหญ่ไม่เคยฉีดยาเสพติดเข้าเส้น

2. ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ($\bar{X} = 22.22$) โดยนักศึกษาร้อยละ 0.30 มีความรู้ระดับดีมาก นักศึกษาร้อยละ 12.90 มีความรู้ระดับดี นักศึกษาร้อยละ 29.70 มีความรู้ระดับปานกลาง นักศึกษาร้อยละ 31.30 มีความรู้ระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และนักศึกษาร้อยละ 25.80 มีความรู้ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ข้อที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับดีมาก มีจำนวน 7 ข้อ ดังนี้

1. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ร้ายแรงและยังไม่มียารักษาให้หายคือ โรคเอดส์
2. โรคเอดส์หมายถึงข้อใด
3. ผู้ป่วยโรคเอดส์มักเสียชีวิต เนื่องจากสาเหตุใดเป็นสำคัญ
4. วิธีป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ได้ผลดีที่สุดคือวิธีใด
5. การเลือกใช้ถุงยางอนามัยควรพิจารณาข้อใด
6. ถ้าท่านสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ท่านจะอย่างไรเป็นสิ่งแรก
7. เมื่อสงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เราจะรับการตรวจรักษาได้ที่ใด

ส่วนข้อที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ มีจำนวน 17 ข้อ ดังนี้

1. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดที่ติดต่อได้ทั้งทางเพศสัมพันธ์และผ่านทางเลือด
2. จากสถิติปัจจุบัน ผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในช่วงอายุใดมากที่สุด
3. เชื้อโรคเอดส์ มีลักษณะของการแพร่เชื้อคล้ายกับโรคใด
4. กลุ่มที่ติดเชื้อโรคเอดส์ในเมืองไทยมากที่สุดขณะนี้คือข้อใด
5. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดที่มีชื่อเรียกว่า "แผลริมแข็ง"
6. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดที่มีชื่อเรียกว่า "ฝีมะม่วง"
7. โรคหนองในเทียมเกิดจากสาเหตุใด
8. ข้อใดเป็นอาการของโรคหนองในเทียม
9. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดที่อาจทำให้ผู้ป่วยเป็นหมันได้
10. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดทำให้ปีกมดลูกของเพศหญิงอักเสบ ท่อรับไข่ตีตัน เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์นอกมดลูกหรือไม่สามารถมีบุตรได้
11. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด ถ้าไม่รักษาให้หายขาดจะทำให้สติปัญญาเสื่อม เป็นอัมพาต และเป็นโรคระบบประสาทในที่สุด
12. เป็นแผลเรื้อรังที่อวัยวะสืบพันธุ์ ที่ขาหนีบ ฝีเย็บ ถ้าไม่รักษาจะทำลายอวัยวะสืบพันธุ์ หรือลุกลามไปยังส่วนอื่นของร่างกาย เป็นอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด
13. เป็นตุ่มเล็ก ๆ ขึ้นเป็นกลุ่มที่บริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ ปวดแสบปวดร้อน ต่อมาตุ่มจะโตขึ้น มีน้ำใส ๆ แล้วจะกลายเป็นหนอง เป็นอาการเริ่มแรกของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด
14. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดที่เกิดจากเชื้อไวรัส มีลักษณะเป็นเนื้องอกที่อวัยวะสืบพันธุ์และปลายท่อน้ำสวาระ ถ้าไม่รักษาเนื้อที่งอกจะอักเสบและมีกลิ่นเหม็นเน่า และมีเลือดไหล

15. การหยุดตาให้ทารกแรกเกิดด้วยซิลเวอร์ไนเตรท เป็นการป้องกันการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด
16. ข้อใดต่อไปนี้เป็นคำแนะนำให้ผู้ป่วยงดโดยเด็ดขาดระหว่างรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพราะจะทำลายฤทธิ์ของยาและจะทำให้อาการรุนแรงขึ้น
17. วิธีใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้องคือข้อใด

เมื่อพิจารณาความรู้เป็นรายด้าน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความรู้ในด้านความรู้ทั่วไป และด้านอาการและอันตรายของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ($\bar{X} = 3.13$), ($\bar{X} = 5.58$) ตามลำดับ มีความรู้ด้านสาเหตุและด้านการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$), ($\bar{X} = 7.20$) ตามลำดับ และมีความรู้ด้านการติดต่อของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ($\bar{X} = 3.31$)

2.2 เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 7 ข้อ ดังนี้

1. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ร้ายแรง และยังไม่มียารักษาให้หายคือข้อใด
2. เชื้อโรคเอดส์ มีลักษณะของการแพร่เชื้อคล้ายกับโรคใด
3. ผู้ป่วยโรคเอดส์มักเสียชีวิตเนื่องจากสาเหตุใดเป็นสำคัญ
4. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดทำให้ปีกมดลูกของเพศหญิงอักเสบ
ท่อรังไข่ติดตันเป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์นอกมดลูก หรือไม่สามารถมีบุตรได้
5. มีหนองไหลทางท่อปัสสาวะ ชัดเบาหรือแสบล้ากลอง เวลาถ่ายปัสสาวะคืออาการของโรคใด
6. เป็นแผลเรื้อรังที่อวัยวะสืบพันธุ์ ที่ขาหนีบ ฝีเย็บ ถ้าไม่รักษาจะทำลายอวัยวะสืบพันธุ์หรือลุกลามไปยังส่วนอื่นของร่างกาย เป็นอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด
7. ถ้าบุคคลในบ้านของท่านป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

โดยนักศึกษาชายมีความรู้ดีกว่านักศึกษาหญิงในข้อ 3, 5 และนักศึกษาหญิงมีความรู้ดีกว่านักศึกษาชายในข้อ 2, 4, 6, 7

2.3 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในด้านความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยส่วนรวม ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในด้านความรู้ทั่วไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในด้านสาเหตุของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยส่วนรวม ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง มีความรู้ในด้านสาเหตุของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ ดังนี้

1. ผู้ป่วยโรคเอดส์มักเสียชีวิต เนื่องจากสาเหตุใดเป็นสำคัญ โดยนักศึกษาชายมีความรู้มากกว่านักศึกษาหญิง

2.5 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในด้านอาการและอันตรายเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยส่วนรวม ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความรู้ในด้านอาการและอันตรายเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดที่ทำให้ปีกมดลูกของเพศหญิงอักเสบ ท่อรับไข่ตีตัน เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์นอกมดลูก หรือไม่สามารถมีบุตรได้

2. อาการมีหนองไหลทางท่อปัสสาวะ ชัดเบา หรือแสบล้าก้องเวลาถ่ายปัสสาวะคืออาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด

3. เป็นแผลเรื้อรังที่อวัยวะสืบพันธุ์ ที่ขาหนีบ ผิเย็บ ถ้าไม่รักษาจะทำลายอวัยวะสืบพันธุ์หรือลุกลามไปยังส่วนอื่นของร่างกาย เป็นอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด

โดยนักศึกษาชายมีความรู้มากกว่านักศึกษาหญิงในข้อ 2 และนักศึกษาหญิงมีความรู้ดีกว่านักศึกษาชายในข้อ 1 และ 3

2.6 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในด้านการติดต่อของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความรู้ในด้านการติดต่อของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ เชื้อโรคเอดส์มีลักษณะการแพร่เชื้อคล้ายกับโรคใด โดยนักศึกษาหญิงมีความรู้ดีกว่านักศึกษาชาย

2.7 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในด้านการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความรู้ในด้านการป้องกัน และรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

1. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ร้ายแรง และยังไม่มีการรักษาให้หายคือข้อใด
2. ถ้าบุคคลในบ้านของท่านป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ท่านจะปฏิบัติ

ตนอย่างไร

โดยนักศึกษาชายมีความรู้ดีกว่านักศึกษาหญิงในข้อ 1 และนักศึกษาหญิงมีความรู้ดีกว่านักศึกษาชายในข้อ 2

2.8 เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นรายด้าน โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3.1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีทักษะเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ($\bar{X} = 2.95$) สำหรับข้อที่นักศึกษามีทักษะเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

1. โรคเอดส์เป็นโรคที่ยังไม่มียารักษาให้หาย
2. เมื่อป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้วไม่ปิดบังแพทย์ เพราะแพทย์ช่วยเหลือท่านได้

3.2 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชาย เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน จำนวน 9 ข้อ ดังนี้

1. ผู้ชายเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา
2. ผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ
3. ใส่ถุงยางอนามัยจะทำให้มีความรู้สึกทางเพศลดลง
4. เมื่อเคยเป็นโรคซิฟิลิสแล้ว ร่างกายสามารถสร้างภูมิคุ้มกันโรคนี้ได้
5. ผู้หญิงเป็นฝ่ายที่แพร่เชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศชาย
6. ไม่ควรร่วมเพศขณะมีประจำเดือน เพราะจะทำให้ติดเชื้อโรคได้ง่าย
7. เมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่ควรซื้อยากินเอง เพราะอาจเกิดอันตรายได้

8. ผู้ที่สำล่อนทางเพศแม้ว่าจะไม่มีอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ก็ควรไปให้แพทย์ตรวจเลือดและตรวจร่างกาย

9. หญิงกับชายที่ให้บริการทางเพศมีโอกาสแพร่เชื้อโรคได้มากเท่า ๆ กัน

3.3 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติในด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชาย เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนคติในด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

1. ผู้ชายเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา
2. ผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ
3. ใส่ถุงยางอนามัยจะทำให้มีความรู้สึกทางเพศลดลง

4. เมื่อเคยเป็นซิฟิลิสแล้ว ร่างกายสามารถสร้างภูมิคุ้มกันโรคนี้ได้
5. ผู้หญิง เป็นฝ่ายที่แพร่เชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศชาย
6. หญิงกับชายที่ให้บริการทางเพศมีโอกาสนแพร่เชื้อโรคได้มากเท่า ๆ กัน

3.4 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติในด้านอาการและอันตรายของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชาย เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนคติในด้านอาการและอันตรายของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

1. เมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ไม่ควรซื้อยากินเอง เพราะอาจเกิดอันตรายได้
2. ผู้ที่ล่าส่อนทางเพศ แม้ว่าจะไม่มีอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ก็ควรไปให้แพทย์ตรวจเลือดและตรวจร่างกาย

3.5 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติในด้านการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยส่วนรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนคติในด้านการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ ดังนี้คือ ไม่ควรร่วมเพศในขณะที่มีประจำเดือน เพราะจะทำให้ติดเชื้โรคได้ง่าย

3.6 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นรายด้าน โดยส่วนรวมนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชายและเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
2. ด้านอาการและอันตรายเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยเรื่อง "ความรู้และทัศนคติของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยอภิปรายผลเฉพาะประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

1.1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำและยังมีอีกร้อยละ 25.80 ที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ แสดงให้เห็นว่ายังมีนักศึกษาอีกจำนวนมากที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ทั้ง ๆ นี้เนื้อหาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ก็ถูกบรรจุอยู่ในวิชา ชรพ.1301 สุขศึกษา 1 ที่เป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก

1.1.1 การเรียนการสอนวิชา ชรพ.1301 สุขศึกษา 1 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้น่าสนใจเท่าที่ควร ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย หรือ ธิบอบกจัดให้นักเรียนท่องจำมาสอบ ครูไม่ได้ใช้กิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่สามารถสร้างความสนใจ และช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากพอ การเรียนการสอน และสื่อการสอนสุขศึกษามีปัญหามาก ในเรื่องการเลือกใช้วิธีสอนให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมในแต่ละบทเรียน การเลือกสื่อการสอนให้สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอน และความรู้เรื่องการจัดกิจกรรมการสอน เนื่องจากครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากครูไม่มีวุฒิทางสุขศึกษา ดังที่ หน่วยงานนิเทศก์ กรมพลศึกษา (2531) และปราณี วันธงชัย (2530) พบว่า ครูสอนสุขศึกษาส่วนน้อยที่มีวุฒิทางสุขศึกษาโดยตรง นอกจากนี้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้เรียนเนื้อหาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวิชา ชรพ.1301 สุขศึกษา 1 ซึ่งนักศึกษาได้เรียนมาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 และไม่ได้เรียนซ้ำอีกเลย จนกระทั่งมาตอบแบบสอบถามนี้ จึงอาจเป็นผลทำให้นักศึกษาลืมเนื้อหาที่เคยเรียนมาแล้ว ทำให้นักศึกษาได้คะแนนไม่ตึก ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike อ้างถึงใน พรหมณี ชูทัย, 2524) ที่ว่าเมื่อเรียนรู้แล้วไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวรหรือในที่สุดก็เกิดการลืมจนไม่เรียนรู้เลย และจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่

ไม่เคยป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จึงทำให้นักศึกษาไม่ได้นำความรู้ไปใช้ จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

1.1.2 วิชาชนพ.1301 สุขศึกษา 1 ที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้เรียนนั้น มีจำนวนหน่วยการเรียนเพียง 1 หน่วยกิตในแต่ละระดับชั้น จึงดูเหมือนว่ามีความสำคัญน้อยกว่าวิชาอื่น ๆ ที่มีหน่วยการเรียนมากกว่า ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักศึกษาให้ความสนใจในการเรียนน้อย (ชัยยุทธ กุลตั้งวัฒนา, 2528) ประกอบกับวิชาสุขศึกษาไม่ใช่วิชาที่ใช้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา อันเป็นจุดมุ่งหมายของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่จึงเอาเวลาไปทุ่มเทให้กับวิชาหลักอื่น ๆ ที่คิดว่ามีความสำคัญมากกว่า เช่นเดียวกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งไม่ใช่วิชาสุขศึกษาในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรืออุดมศึกษาทั่ว ๆ ไปจนเป็นเหตุให้มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำดังกล่าว

1.1.3 การเตรียมครูสอนเพศศึกษาและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ยังไม่มีการเตรียมอย่างจริงจัง นอกจากที่ครูส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดการอบรม เช่น กองควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ที่ได้จัดการอบรมครูสุขศึกษาเรื่องโรคเอดส์ (สุปราณี คุณกิตติ, 2533) จึงทำให้นักศึกษามีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไอชิคาว่า (Ishikawa, 1971) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของผู้ที่มีอายุ 15-24 ปี ในญี่ปุ่นพบว่า ร้อยละ 70 ของวัยรุ่นมีความรู้เรื่องเพศไม่เพียงพอ และครูผู้สอนขาดความมั่นใจในการสอนเพศศึกษา ดังที่ สุชาติ โสภประยูร (2525) กล่าวว่า iva ปัจจุบันแม้ได้มีการบรรจุเพศศึกษาลงในหลักสูตรทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาหลายแห่งแล้วก็ตาม แต่การผลิตครู การเตรียมครูหรือการอบรมครูเพื่อสอนเพศศึกษา ยังไม่ได้กระทำอย่างจริงจัง ทั้ง ๆ ที่การสอนเพศศึกษาเป็นปัญหาที่ยุ่งยากลำบากใจ และต้องการเทคนิค หรือวิธีสอนไม่น้อยไปกว่าวิธีอื่น ๆ จึงทำให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษามีความรู้ต่ำในเรื่องโรคเอดส์ในข้อความรู้ที่ว่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดที่ติดต่อได้ทั้งทางมีเพศสัมพันธ์และผ่านทางเลือด เชื่อโรคเอดส์มีลักษณะของการแพร่เชื้อคล้ายกับโรคเอด และกลุ่มที่ติดเชื่อโรคเอดส์ในเมืองไทยมากที่สุดขณะนี้คือกลุ่มเอด

ทั้งนี้อาจเนื่องจากเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ไม่ได้มีสอนในเนื้อหาวิชาสุขศึกษา และครูมิได้นำมาสอน สอดแทรกในบทเรียนโดยละเอียด ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องหาความรู้เองจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ที่ กำลังรณรงค์ในการป้องกันโรคเอดส์ จึงทำให้นักศึกษาได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่มาก เท่าที่ควร นอกจากนี้ในเรื่องของสถิติผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นักศึกษายังมีความรู้ ต่ำ เนื่องจากสถิติของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จะเปลี่ยนแปลงในทุกปี และในหนังสือเรียนจะ ไม่มีการระบุจำนวนที่แท้จริงเอาไว้ เพราะหนังสือเรียนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงและจัดพิมพ์ใหม่ ได้ทุก ๆ ปี ดังนั้นถ้าครูผู้สอนและนักศึกษาไม่ติดตามข่าวสารข้อมูลใหม่ ๆ ก็จะทำให้นักศึกษาไม่ได้รับทราบการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลเหล่านี้เลย ซึ่งข้อมูลสถิติเหล่านี้จะทำให้นักศึกษาทราบจำนวน ผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กลุ่มช่วงอายุที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กันมาก ซึ่ง จะทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในการระวังรักษาตนไม่ให้ เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักชื่อที่ใช้เรียกแทนชื่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์บางโรค เช่น โรคฝีมะม่วง ซึ่งใช้เรียกแทนโรคกามโรคของตอมและท่อน้ำเหลือง และโรคแผลริมแข็ง ซึ่งใช้ เรียกแทนโรคซิฟิลิส ซึ่งชื่อเหล่านี้ นักศึกษาควรที่จะทราบว่า เป็นโรคที่ร้ายแรงและ เป็นโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ด้วย เพื่อที่นักศึกษาจะได้หลีกเลี่ยงและปฏิบัติตนไม่ให้ติดโรคเหล่านี้ ถึงแม้จะมีชื่อ ไม่เหมือนกัน แต่ที่จริงแล้วคือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดเดียวกัน

นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความรู้ต่ำในเรื่องของสาเหตุของการเกิดโรคหนองในเทียม อาการของโรคหนองใน หนองในเทียม ซิฟิลิส แผลริมอ่อน เริมและหูดหงอนไก่ ทั้งนี้อาจ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ดังที่กล่าวมาแล้ว จึงไม่สนใจ ในเรื่องเหล่านี้ เพราะไม่ได้เกิดกับตนเองและบุคคลใกล้เคียง และในเรื่องของเครื่องดื่มน้ำที่ควร แนะนำให้ผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด โดยเด็ดขาดในระหว่างรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพราะจะทำลายฤทธิ์ยาและจะทำให้มีอาการรุนแรงขึ้น และวิธีใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง นักศึกษา ยังมีความรู้ต่ำ ซึ่งทั้ง 2 เรื่องนี้เป็นเรื่องของการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ที่ นักศึกษาควรทราบและมีความรู้ที่ถูกต้อง เพราะจะทำให้นักศึกษาไม่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ถึงแม้ว่านักศึกษาจะมีความรู้ในเรื่องอื่น ๆ ดีเพียงใด แต่ถ้านักศึกษาใช้ถุงยางอนามัยผิดวิธี ก็จะทำให้ นักศึกษาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นครูควรที่จะสอนเน้นในเรื่องดังที่กล่าวไว้ข้างต้น เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น

1.2 เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา กระแสกุลรัตน์ (2531) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาต้องเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวิชา ชรน.1301 สุขศึกษา 1 เหมือนกัน นอกจากนี้ นักศึกษายังอยู่ในสภาพแวดล้อมคล้ายกัน คือ ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดาและการศึกษาสูงสุดของบิดามารดาจบระดับประถมศึกษาเช่นเดียวกันจากสภาพแวดล้อมที่คล้ายกันย่อมทำให้นักศึกษาได้รับความรู้และการอบรมเลี้ยงดูที่คล้ายกัน นอกจากนี้แหล่งข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงได้รับส่วนใหญ่มาจากแหล่งเดียวกันคือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวารสารนิตยสารทั่วไป จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีความรู้ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อความที่นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีความรู้แตกต่างกันมาก โดยที่นักศึกษาชายมีความรู้ดีกว่านักศึกษาหญิง คือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ร้ายแรงและยังไม่มียารักษาให้หายคืออะไร ผู้ป่วยโรคเอดส์มักเสียชีวิตเนื่องจากสาเหตุใดเป็นสำคัญ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อความทั้ง 2 ข้อนี้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ซึ่งเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ติดต่อโดยการร่วมเพศกับหญิงโสเภณีที่เป็นโรคนี้นี้ และผู้ที่สำส่อนทางเพศ ดังนั้นนักศึกษาชายซึ่งสังคมนิยมให้มีโอกาสในการเที่ยวหญิงโสเภณี และมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหลายคน จึงมีโอกาสเสี่ยงที่จะได้รับเชื้อโรคนี้นี้มากกว่าจึงเป็นเหตุให้นักศึกษาชายต้องแสวงหาความรู้เพื่อป้องกันตนเอง แต่สำหรับนักศึกษาหญิงยังมีค่านิยมที่ว่าลูกผู้หญิงต้องรักษาวลสงวนตัวรักษาพรหมจารีไว้จนกว่าจะแต่งงาน จึงมีโอกาสน้อยที่จะติดเชื้อโรคเอดส์ ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาชายมีความรู้ดีกว่านักศึกษาหญิงในรายข้อดังกล่าว และในข้อความที่ว่ามีหนองไหลทางท่อน้ำสภาวะ ขัดเบาหรือแสบล้าก้องเวลาถ่ายปัสสาวะคืออาการของโรคใด ซึ่งข้อความนี้เป็นอาการที่เกิดขึ้นกับเพศชาย จึงทำให้นักศึกษาชายมีความสนใจในการหาความรู้ เพราะโรคนี้มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง จึงทำให้นักศึกษาชายมีความรู้ที่ดีกว่า และเช่นเดียวกัน ในข้อความที่รู้ว่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใดที่ทำให้ปีกมดลูกของเพศหญิงอักเสบ ท่อรังไข่ตีบตัน เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์นอกมดลูกหรือไม่สามารถมีบุตรได้ เป็นอาการที่เกิดกับเพศหญิง จึงทำให้นักศึกษาหญิงมีความสนใจ และมีความรู้ดีกว่านักศึกษาชาย

นอกจากนี้ นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงยังมีความรู้แตกต่างกันอีกในข้อที่ว่า เชื้อโรคเอดส์ มีลักษณะของการแพร่เชื้อคล้ายกับโรคใด เป็นแผลเรื้อรังที่อวัยวะสืบพันธุ์ และที่ขาหนีบ ฝีเย็บ ถ้าไม่รักษาจะทำลายอวัยวะสืบพันธุ์ หรือลุกลามไปยังส่วนอื่นของร่างกาย เป็นอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดใด และถ้าบุคคลในบ้านของท่านป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร โดยที่นักศึกษาหญิงมีความรู้ที่ดีกว่านักศึกษาชาย ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า นักศึกษาหญิงมีความสนใจในเรื่องของสุขภาพมากกว่านักศึกษาชาย เพราะนักศึกษาหญิงถือว่า การป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องที่น่าอับอาย และน่ารังเกียจ จึงทำให้นักศึกษาหญิงสนใจที่จะหาความรู้ เพื่อป้องกันไม่ให้ตนเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้นักศึกษาหญิงมีความรู้ดีกว่านักศึกษาชายในข้อดังกล่าว

2. ทักษะคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.1 ทักษะคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทักษะคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา กระแสกุลรัตน์ (2532) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร มีทักษะคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี และงานวิจัยของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526) นักเรียนมีทักษะคติเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉลี่ยเป็นบวก มีการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึที่ดีงาม เหมาะสม และมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการ และวัฒนธรรมของสังคม จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีทักษะคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1.1 การได้รับการอบรม สั่งสอน และถ่ายทอดทัศนคติที่มีอยู่แล้วจากบิดามารดา จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ถึงร้อยละ 82.50 ซึ่งจากผลการวิจัยของ ชลศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ล้อมตระกูล (2526) พบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และญาติ จะมีพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเป็นกามโรคน้อยกว่าบุคคลที่พักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.1.2 นักศึกษาได้รับการถ่ายทอดทัศนคติจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบัน สื่อมวลชนเป็นแหล่งกระจายข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้ทราบอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านการป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ก็ได้ใช้สื่อมวลชนเป็นสื่อในการ

เผยแพร่ ความรู้ และทัศนคติต่าง ๆ ไปสู่ประชาชน ดังที่ลูซาทิ โสมประยูร (2526) กล่าวว่าไว้ว่า ทัศนคติอาจเกิดขึ้นโดยการได้รับอิทธิพลจากคนอื่น และเมื่อนิยามมาถึงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารข้อมูล เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวารสารนิตยสารทั่วไป ซึ่งแหล่งข้อมูลเหล่านี้มักจะมุ่งเน้นด้านการเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นสำคัญ เพื่อมิให้ผู้ได้รับข่าวสารเกิดความเข้าใจผิด จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี

2.1.3 นักศึกษามีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อาจเนื่องมาจาก ประสบการณ์ของนักศึกษา โดยที่นักศึกษาเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือรู้จักบุคคลที่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา พบว่า นักศึกษารู้จักบุคคลที่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 26.80 และนักศึกษบางคนเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มาแล้ว สิ่งเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับทั้งประสบการณ์ตรง และทางอ้อม จึงทำให้นักศึกษาเกิดการยอมรับและให้ความเห็นนอกเหนือใจผู้ที่ เป็นโรคนี และเกิดการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดี ซึ่งทำให้นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีในข้อทัศนคติที่ว่า โรคเอดส์เป็นโรคที่ยังไม่มียารักษาให้หาย ควรสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เมื่อป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้วไม่ควรปิดบังแพทย์เพราะแพทย์ช่วยเหลือท่านได้ ก่อนการสมรส คู่สมรสควรไปตรวจเลือดก่อน ผู้ส่าสอนทางเพศแม้ว่าจะไม่มีอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ก็ควรไปให้แพทย์ตรวจเลือดและตรวจร่างกาย ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการรณรงค์ในการป้องกันโรคเอดส์ โดยใช้สื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นแหล่งให้ความรู้ และเน้นการปลูกฝังทัศนคติ จึงเป็นผลทำให้นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี

เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้นักศึกษาจะมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี แต่ในบางเรื่องนักศึกษาคควรจะมีทัศนคติที่ดีกว่านี้ ได้แก่ นักศึกษายังมีทัศนคติที่ว่า ใส่ถุงยางอนามัยจะทำให้ความรู้สึกลงเพศลดลง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เกิดกับผู้ที่ส่าสอนทางเพศเท่านั้น เมื่อนักศึกษายังมีทัศนคติในเรื่องเหล่านี้ไม่ดีแล้วก็จะทำให้นักศึกษาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ เนื่องจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น ไม่ได้เกิดกับผู้ที่ส่าสอนทางเพศเท่านั้น แต่เกิดจากการใช้เครื่องนุ่งห่ม เสื้อผ้า การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันกับผู้ป่วย และถ้านักศึกษาไม่ใช้ถุงยางอนามัยขณะ

ร่วมเพศเพราะคิดว่าจะทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลงนั้น ก็จะทำให้นักศึกษาติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้เพราะการใช้ถุงยางอนามัยเป็นวิธีที่ช่วยป้องกันการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ดีที่สุด นอกจากนี้นักศึกษายังมีทัศนคติที่ว่า ถ้าผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้วกินสาเกจะทำให้อาการของโรคกำเริบขึ้น ซึ่งสาเกก็ไม่ได้มีส่วนทำให้อาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กำเริบขึ้นด้วย ซึ่งเป็นความเชื่อที่ผิดที่ไม่ควรจะมีอยู่ในปัจจุบันแล้ว แต่สิ่งที่จะทำให้อาการของโรครุนแรงขึ้นและทำลายฤทธิ์ของยาที่รักษา คือเหล้า เบียร์ และเครื่องดื่มทั้งหลายที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต่างหาก ดังนั้นครูจึงควรที่จะสอนให้นักศึกษาเปลี่ยนทัศนคติในเรื่องเหล่านี้ ให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้ เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.2 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ดีกว่านักศึกษาชาย โดยเฉพาะด้านอาการและอันตราย และด้านการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับวิจิต ชาติพันธ์ุ (2524) เปรมสุข สระแก้ว (2528) พบว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อเรื่องสุขภาพดีกว่านักเรียนชาย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติแตกต่างกัน ในข้อที่ว่า ผู้ชายเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ใส่ถุงยางอนามัยจะทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง เมื่อเคยเป็นโรคซิฟิลิสแล้วร่างกายสามารถสร้างภูมิคุ้มกันโรคนี้ได้ ผู้หญิงเป็นฝ่ายที่แพร่เชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศชาย ไม่ควรร่วมเพศในขณะที่มีประจำเดือนเพราะจะทำให้ติดเชื้อโรคง่าย เมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไม่ควรซื้อยากินเองเพราะอาจเกิดอันตรายได้ ผู้ที่สำล่อนทางเพศแม้ว่าจะไม่มีอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ก็ควรไปให้แพทย์ตรวจเลือดและตรวจร่างกาย หญิงกับชายที่ให้บริการทางเพศมีโอกาสแพร่เชื้อโรคได้มากเท่า ๆ กัน โดยที่นักศึกษาหญิงมีทัศนคติที่ดีกว่านักศึกษาชาย ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนหญิงมีความสนใจต่อเรื่องสุขภาพมากกว่านักเรียนชาย และจากข้อมูลทั่วไปพบว่า นักเรียนชายเที่ยวสถานเริงรมย์และเคยมีประสบการณ์ทางเพศ และเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาหญิง อีกทั้งนักศึกษาชายบางส่วนมีทัศนคติเรื่องการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา และยังมีความคิดเห็นว่า

การเที่ยวโสเภณีเป็นเรื่องของความเป็นลูกผู้ชาย จึงอาจทำให้นักศึกษาชายมีทัศนคติที่ไม่ดี และไม่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาหญิงมีทัศนคติที่ดีกว่า นักศึกษาชาย

เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาชายมีทัศนคติที่ดีกว่านักศึกษาหญิงในข้อที่ว่า ผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่านักศึกษาหญิงมีความคิดที่ว่า การป่วยเป็นโรคเอดส์เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ น่าอับอาย และนักศึกษาหญิงเป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการระวังรักษาสุขภาพของตนเองอยู่แล้ว จึงไม่ยากที่จะเข้าใจหรือคบหาผู้ที่ป่วยเป็นโรคเอดส์ ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาชายมีทัศนคติที่ดีกว่านักศึกษาหญิงในข้อนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ในด้านเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ควรมีการเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับโรคเอดส์เพิ่มขึ้น เนื่องจากนักศึกษาจำนวนร้อยละ 39.2 ยังมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับต่ำ และปัจจุบันเอดส์เป็นโรคที่ร้ายแรงมาก และจากสถิติของกองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2534) รายงานว่าผู้ป่วยโรคเอดส์ (AIDS) ผู้มีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ (ARC) และผู้ติดเชื้อโรคเอดส์โดยไม่มีอาการ (HIV infection) มีจำนวนถึง 29,100 คน และมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนั้นจากสถิติของกองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข (2532) รายงานว่ามีผู้ป่วยเป็นโรคกามโรคในปีงบประมาณ 2532 มีจำนวนถึง 361,229 คน จะเห็นได้ว่าปัจจุบันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ยังเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ และจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจำนวนร้อยละ 25.80 มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นการเพิ่มเนื้อหาโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ จะทำให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอน ครูควรจะเน้นการสอนในเรื่องของอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และเพิ่มการสอนเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อให้นักศึกษาเกิดความสนใจและนำความรู้ที่ได้มาดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง

2. ครูควรมีการปลูกฝังทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้ดียิ่งขึ้น เพราะจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษายังมีทัศนคติข้อระดับพอใช้ในข้อที่ว่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เกิดกับผู้ที่สำส่อนทางเพศเท่านั้น ซึ่งอาจจะทำให้นักศึกษาติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากทางอื่น นอกเหนือจากการมีเพศสัมพันธ์ได้ และนักศึกษายังมีทัศนคติระดับพอใช้ในข้อผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ ซึ่งควรจะปลูกฝังทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ดีขึ้น เพราะผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นบุคคลที่สังคมควรยอมรับและให้ความสนใจ เสมือนกับคนปกติทั่ว ๆ ไป

3. ทางสถาบันการศึกษา ควรได้มีการปรับปรุงในเรื่องการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ในด้านครูผู้สอนควรรับครูผู้สอนที่มีวุฒิทางสุขศึกษา มีการจัดการอบรมครูผู้สอนให้พร้อมที่จะสอนเรื่องเพศศึกษาและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งสถาบันการศึกษาอาจจะเชิญบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญมาอบรม หรือสนับสนุนให้ครูในสถาบันเข้าร่วมการอบรมกับทางหน่วยงานที่จัดการอบรมในเรื่องนี้

4. กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และสื่อมวลชนต่าง ๆ ควรมีการร่วมมือประสานงานในการเผยแพร่ความรู้ โดยใช้สื่อมวลชนเป็นสื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้กับนักเรียน นักศึกษา ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า แหล่งที่นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ได้รับทาง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสารและนิตยสารทั่วไป ดังนั้นสื่อมวลชนเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่จะเป็นประโยชน์สำหรับนักศึกษาได้เป็นอย่างมาก

5. นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูควรจะได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลาย ๆ รูปแบบ นอกเหนือจากวิธีการสอนแบบบรรยาย และอาจจะจัดกิจกรรมนอกเหนือกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอวิธีการจัดกิจกรรมดังนี้

5.1 ควรจัดหาหนังสือ วารสาร และนิตยสารต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไว้ในห้องสมุด เพื่อให้นักศึกษาได้ติดตามข่าวสารข้อมูลใหม่ ๆ ตลอดเวลา

5.2 ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่จะกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น วีดีโอ สไลด์ และแผ่นภาพต่าง ๆ นักศึกษาได้เห็นภาพที่ชัดเจนมากกว่าในหนังสือแบบเรียน ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความตระหนักให้สนใจในสุขภาพตนเองมากขึ้น

5.3 ควรจัดให้มีแหล่งบริการแนะแนวด้านเพศศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ระบายออกซึ่งปัญหาต่าง ๆ ทางเพศ โดยรับปรึกษา แนะนำในปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับเด็ก

5.4 จัดนิทรรศการเรื่องเพศศึกษา และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในโรงเรียน หรือจัดเป็นวันวิชาการ สัปดาห์วิชาการ เพื่อส่งเสริมความรู้โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

5.5 การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร หรือเสริมหลักสูตรที่จะให้นักศึกษาได้อยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน แสดงออกซึ่งความเป็นเพศของตนอย่างถูกต้องเหมาะสม และถูกกาลเทศะและ เพื่อให้ นักศึกษากล้าแสดงออกต่อสังคม และเปิดเผยเมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับตัวเอง

5.6 เชิญวิทยากรจากหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องมาบรรยาย หรือจัดนิทรรศการให้ความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้กับนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ ทักษะของครูที่สอนวิชาสุขศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตามตัวแปรเพศเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูผู้สอน
2. ศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ ทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ตามตัวแปรเพศและภูมิภาค เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน
3. ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ ทักษะ และปฏิบัติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย